

Zarzut drugi: Wnosząca odwołanie nie wywierała decydującego wpływu w wymaganym w orzecznictwie w znaczeniu w okresie od 3 maja 2007 r. do 28 stycznia 2009 r. („okres następujący po dacie POP”).

Zarzut trzeci: Wniosek, aby Trybunał Sprawiedliwości zastosował względem wnoszącej odwołanie wszelkie obniżki grzywny przyznane Prysmianowi.

- (¹) Decyzja Komisji C(2014) 2139 final z dnia 2 kwietnia 2014 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa AT.39610 – Kable elektryczne)
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 25 września 2018 r. – Adler Real Estate AG i in.**

(Sprawa C-605/18)

(2018/C 445/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, TZ

Druga strona postępowania: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1a akapit czwarty lit. iii) dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (¹), ostatnio zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE, należy interpretować w ten sposób, że przesłanką dopuszczalności „wymogów bardziej rygorystycznych” dla „akcjonariuszy lub osób fizycznych lub prawnych” jest, by „przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne”, w których są przewidziane bardziej rygorystyczne wymogi dla informowania o udziałach, „były nadzorowane” przez organ, który państwo członkowskie wyznaczyło zgodnie z art. 4 dyrektywy 2004/25/WE (²) (...) w odniesieniu do ofert przejęcia, i by ów nadzór obejmował przestrzeganie wymogów bardziej rygorystycznych dla informowania o udziałach w rozumieniu dyrektywy 2004/109/WE?
- 2) Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie praktyce krajowej, zgodnie z którą ostatecznej decyzji organu nadzoru przewidzianego w art. 4 dyrektywy 2004/25/WE, stwierdzającej naruszenie przez osobę przepisów krajowych wydanych w celu dokonania transpozycji dyrektywy 2004/25/WE, przysługuje moc wiążąca także w ramach prowadzonego wobec tej samej osoby postępowania karnego z powodu naruszenia nawiązujących do nich przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2004/109/WE (dyrektywy w sprawie przejrzystości informacji o emitentach), tak że osoba ta nie może kwestionować pod względem faktycznym i prawnym stwierdzonego już prawomocnie naruszenia prawa?

(¹) Dz.U. 2004, L 390, s. 38.

(²) Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia; Dz.U. 2004, L 142, s. 12.